

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. K.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 216 § 1 k.k.

z wniosku oskarżyciela prywatnego R. M. o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 sierpnia 2016 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II AKo (...),

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 11 kwietnia 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęło pismo R.M. będące jej osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie przeciwko A. K., zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt II K (...).

Zarządzeniem z dnia 19 kwietnia 2016 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwał R. M. do uzupełnienia w terminie 7 dni od otrzymania wezwania braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę

prawnego oraz dołączenie dowodu uiszczenia opłaty, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2016 r. R. M. złożył wniosek o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w celu zbadania podstaw i ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 2016 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 88 k.p.k. w zw. z art. 81 § 1b k.p.k. pozostawił wniosek R. M. o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu bez rozpoznania, bowiem oparty został na tych samych okolicznościach co wniosek z dnia 4 grudnia 2015 r.

Zarządzeniem z dnia 25 maja 2016 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku R. M. o wznowienie postępowania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł R. M. podnosząc, że zostało błędnie podane imię wnioskodawcy oraz że nie zostały wyjaśnione przyczyny pozostawienia bez rozpoznania jego wcześniejszego wniosku o pełnomocnika z urzędu. Oświadczył, iż braki formalne złożonego wniosku o wznowienie postępowania uzupełnił w terminie, na co posiada stosowne potwierdzenie, takie potwierdzenie znajduje się także w posiadaniu administracji Zakładu Karnego w C. Wniósł o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu, jak też uzyskanie przez Sąd wskazanych w zażaleniu potwierdzeń.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być był sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego.

Analiza przebiegu postępowania w niniejszej sprawie nie pozostawia żadnych wątpliwości, że ten wymóg nie został spełniony.

Z akt sprawy wynika bowiem, że Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), zarządzeniem z dnia 19 kwietnia 2016 r., na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwał R. M. do uzupełnienia w terminie 7 dni od

otrzymania wezwania braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata bądź radcę prawnego oraz dołączenie dowodu uiszczenia opłaty w kwocie 150 zł, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Jednocześnie wniosek R. M. o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu został pozostawiony bez rozpoznania, z uwagi na fakt, że podstawą tego wniosku były tożsame okoliczności, jak wskazane w jego wniosku z dnia 4 grudnia 2015 r. (k. 14).

R. M., po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia podanych wyżej braków formalnych (k. 17), braków tych w określonym terminie nie uzupełnił. W tej sytuacji zaskarżonym zarządzeniem słusznie odmówiono przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Zauważyć przy tym należy, że dotychczasowe rozstrzygnięcie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie zamyka wnioskodawcy procesowych możliwości dalszego ubiegania się o wznowienie postępowania, o ile spełnione zostaną formalne wymagania przewidziane w Kodeksie postępowania karnego, przy czym należy zastrzec, że co do zasady przepisy te (art. 84 § 3 k.p.k.) nie dają podstaw do wyznaczania z urzędu kolejnych pełnomocników.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.